

„Chtěl jsem si ta náboženství projít všechna, v každém je něco přínosného,“ reagoval lékař, můj dávný spolužák z gymnázia, když jsem se znovu zmínil o Ježíši.

„Chápu,“ přemýšlel jsem spolu s ním nahlas. „Obeznámit se s tím, co je kolem dokola je moc zajímavé. Odráží to tvůj rozhled, všeobecnou vzdělanost... A pro které z těch náboženství ses pak ROZHODL, až sis je všechna prostudoval?“ pokoušel jsem se posunout náš rozhovor o kousek dál.

„To ne, nechávám si pohled otevřený tak nějak pro všechny. „Tao je ‚cesta‘,“ shrnoval si klíčové pojmy, „Bhagavadgíta je ‚Píseň Vznešeného‘, buddhistické spisy obsahují hodně moudrosti, dokonce korán jsem si koupil...“

„Hm, kdysi jsem se taky rozhlédl i po těch ostatních, ale pak jsem VŠECHNO VSADIL NA JEŽÍŠE! A strašně se mi to vyplatilo! Za těch pár desetiletí, co s Ním žiju, vidím Jeho nádherné stopy v našem manželství, v naší rodině, v materiálním zaopatření, a hlavně v takovém tom vnitřním štěstí, nebo jak to nazvat; nemluvě o perspektivě, která mě čeká u něho. Však mě znáš, náboženství by mě nebavilo, ale s Ježíšem si každý den povídám, prožívám Jeho blízkost, je to prostě paráda!“

Můj stárnoucí kamarád doktor se zamyslel, a docela mě šokoval svojí reakcí: „Pavle, ty jsi Vítěz!“ „Vítěz?“ tvářil jsem se překvapeně. „Máš to, po čem my všichni jen toužíme...“ a myslel tím ostatní spolužáky z gymplu, s nimiž jsme o týden dřív měli sraz.

„Jirko, Ježíš je právě teď tady k dispozici i pro Tebe! Není pozdě VŠECHNO VSADIT NA NĚHO! Řekni mu třeba: ‚Ježíši, prosím PŘIJĎ do mého života, ODPUSŤ mi všechno špatné a VEDĚ mě.‘ Tak to kdysi začalo u mě.“

V dané chvíli můj Jirka nebyl připraven, ale těším se na další setkání a modlím se za něho.

Všechno jsem vsadil na Ježíše

—141—